

Ga dan verder met liefde

Geliefd mens,

*Er is een liefde die eeuwig is,
vrij van persoonlijk gewin.
Zij vloeit uit het scheppende leven voort,
manifesteert zich daarin.
Zij straalt uit het oog van de mens die beseft,
dat liefde hem uit z'n beperktheid verheft;
en die in zichzelf de geheim'nis ervaart,
dat eeuw'ge liefde steeds liefde baart.¹*

Waar valt dit lied samen met mijn leven? Kan ik dat: liefhebben los van persoonlijk gewin? En straalt die liefde uit mij? Wat belemmert mij daarin?

Mijn leven kan niet anders geleefd worden dan door mij, maar soms staat mijn ikkigheid mij danig in de weg. Soms zit ik zo vast in mijn gedachten, dat er dan nog bitter weinig straalt. Terwijl ik gelijk heb, terwijl ik het goed zie, terwijl ik vanuit een diepe overtuiging het goede op het oog heb. En toch... Om Gods gloed - die onze dagen kan verlichten - te ervaren, werk ik aan een open geest en bid ik om 'komma's en aanhalingstekens' in mij. Ik zoek naar een opening in mijzelf om iets van die eeuwige liefde aan het woord te laten. Ik probeer het zo helder mogelijk voor me neer te zetten: wat wil ik én wat zou de liefde doen? Daarop ga ik kauwen en vertraag ik. Als ik merk dat ik in verzet kom, bevraag ik mezelf waarom dat gebeurt. Ook koester ik de ervaringen waarin m'n beperktheid geen grens bleek te zijn en er liefde was.

Ondertussen zoek ik die mensen, die teksten, die muziek en die ruimte die me een zetje in de goede richting geven en mijn verlangen voeden om een liefdevol mens te zijn. Ik denk na en nog eens en nog eens over mijn geloof 'dat *in mij* de dageraad ligt'². Mijn verlangen om het goede te doen helpt me mijn weg te vinden en toch voel ik mij soms diep onthand. Want in het mij gegeven leven ga ik erover welke keuzes ik maak. Dat is een uitdagende, maar soms ook werkelijk een moeilijke opdracht.

Dan is het fijn als je even op adem kan komen en je een plaats kent waar datgene wat je bezighoudt gezegd kan worden. Als je dat wilt. Waar je kunt aanschuiven aan een ronde tafel. Waar we ons niet neerleggen bij 'zo is het nu eenmaal'. De gemeenschap kan zo'n plek zijn waar het zoeken naar God, jezelf en de ander, vorm krijgt en waar jouw vermogen om lief te hebben weer wordt aangewakkerd.³

‘De gemeenschap is niet alleen een leershuis voor het leven erbuiten. Zij is ook een oefenplaats waar we onze levensovertuiging kunnen actualiseren, uitproberen, testen. In het omgaan met elkaar, met broeders en zusters die we niet hebben uitgezocht, maar die ons gegeven zijn als een geschenk. Die we ook willen benaderen als een geschenk. Zonder aanzien des persoons, wars van sympathie en antipathie, maar louter vanuit de erkenning dat het hoogste in ieder is, voor wie het ziet en zoekt. U moet het met mij doen, zoals ik het met u moet doen. We vormen niet alleen een leershuis, we vormen ook een lerend huis. *We have to walk our talk*, een religieuze uitdaging van de eerste orde.’⁴

Met mijn hartelijke groet, graag uw zuster,
Nanda Ziere

We hernieuwen onze doopbelofte om te zorgen voor een veilig klimaat

¹ Lied 33, gemengd koor: *Eeuwige liefde*.

² Lied 6, mannenkoor: *Dageraad*.

³ Vrij naar J. Hendriks, *Gemeente als herberg*, Kampen, 1999.

⁴ *Een vonk die het hart raakt*, uitgave Apostolisch Genootschap, 2001.